

Intro

Musíte hlasitě a srozumitelně mluvit,
nevím, co po mně chcete!

Musíte hlasitě a srozumitelně mluvit,
nevím, co po mně chcete!

Musíte hlasitě a srozumitelně mluvit,
nevím, co po mně chcete!

Musíte hlasitě a srozumitelně mluvit,
nevím, co po mně chcete!

Musíte hlasitě a srozumitelně mluvit,
nevím, co po mně chcete!

Musíte hlasitě a srozumitelně mluvit,
nevím, co po mně chcete!

Cosi

Kde jsou pevniny,
kterých se dotknem?
Kudy ke břehu,
kde spočinem?
Kde je koryto,
kudy téci máme?
Kde jsou ráhna
k záchraně tonoucích?

Kde je strom,
na němž vyrostem?
Kde je pevnost,
kterou dobijem?
Kde je radost,
kterou zažijem?

Je jen Cosi...

Je jen radostné Cosi...

Jesod

Leželi jsme spolu

v růžovém přítmí

v lůně mojí matky

Leželi jsme spolu

já a můj budoucí svět

já a moje budoucí tělo

já a myšlenka

tlačící se ven.

V růžovém přítmí

jak Adam a Eva

milovali jsme se

v něžné čistotě

v měkkém teple

Pronikali jsme

sebou navzájem

Leželi jsme spolu

krčili kolena k bradě

a zvědavě sledovali

měnící se svět

zvědavě sledovali

vznikající tělo

já a myšlenka

tlačící se ven

Leželi jsme spolu

v lůně mojí matky

já a můj budoucí svět

já a moje budoucí tělo

já a myšlenka

tlačící se ven

Leželi jsme spolu

objímající se

Leželi jsme spolu

tiše

Překvapeni a potěšeni

každou přicházející

změnou

Leželi jsme spolu

v lůně mojí matky

Já a myšlenka

deroucí se ven

Těšíce se spolu

z neodděleného světa

pozorujete spolu

vesmír

zvědavě a tiše

pozorně

klidně

Já a gravidní andělé

já a neznámý zpěv

poslouchali jsme spolu

A zárodky budoucích bytostí

A světla tančící

v neznámých rytmech

vnímali jsme spolu

A tep srdce matky

A ryzí chuť nižších světů

A zvláštní hlas otce

Já a myšlenka

tlačící se ven

Sedm

Po	každých	šes	ti	le	tech	
při	chá	zí	po	div	nej rok,	
v	kterým	se	ně	co	zlo	mí
a	ně	co	zač	ne	ji	nak.

Po	ví	ce	ro	o	bě	tech
u	dě	lá	na	ši	nec	krok,
krok	bez	při	ro	ze	nos	ti.
Ja	ko	by	ne	vě	děl,	jak.

Šláp	ne	za	o	kraj	ces	ty,
na	kro	čí	do	prázd	no	ty.
Po	každých	šes	ti	le	tech	
se	zpi	je	do	ně	mo	ty.

A	tak	každ	ej	sed	mej	rok,
v	sed	mým	ro	ce	každ	ej den
za	po	mí	ná	dal	ší	sen,
bou	rá	v	so	bě	dal	ší blok.

Po	každých	šes	ti	le	tech		
při	jde	vždy	cky	zvlášt	ní	skok,	
jenž	u	ká	že	du	ši	směr	
při	toul	kách	v	ji	ných	svě	tech.

Vždy	po	každých	šes	ti	dnech	
při	chá	zí	po	div	nej den,	
v	kterým	se	zlo	mí	ně	co,
a	bys	na	bral	dru	hej	dech.

Po	každých	šes	ti	zro	dech	
vždy	cky	každ	á	sed	má	smrt
je	kro	kem	ně	kam	ji	nam
ne	kří	kem	při	po	ro	dech.

Je	to	krok	mi	mo	ces	tu,	
u	víz	nu	tí	v	zá	vě	ji.
Pohled	ně	kam	za	hla	vu.		
Hodně	po	div	nej	vze	stup.		

Po	každých	šes	ti	smr	tích		
při	jde	krok	do	prázd	no	ty.	
Po	každých	šes	ti	le	tech		
rok	dej	chá	š	do	fo	ro	ty.

Tápání

Dnes všechny hvězdy
zapadly
za mraky.
Nevíš, kam jít? Já taky.
Vychladly.
Hledám sever pro své výjezdy.
Dnes všechny hvězdy
pohasly
s rozpaky.

Poslední prachy dáš za dojezdy,
očima upadneš mezi lesby,
svý pracky strčíš do špinavejch věcí,
necháš chcípnout ptáka v kleci,
rozbiješ hubu nevinnýmu člověku,
nezáleží vůbec na věku.

Nepozdravíš svého učitele,
řekneš si, aby šel do prdele,
vzápětí dostaneš zácpu. Jako dar.

Nevšimneš si zvláštního přízvuku,
hluchej ke všemu, co ti přijde pod ruku,
hluchej ke všemu, co ti někdo říká.
Hochštapler na půl cesty nikam
o Vánocích slavíš Chanuku,
stařeček v mladistvým rozpuku.

Zamilovanej do svých myšlenek
všechno děláš hlavně navenek,
všechno děláš hlavně podle sebe,
vůbec nevíš, co na to říká Nebe.
Hvězdy jsou ozdobou tvé romantické cesty,
hvězdy jsou koloraturou noční siesty.
Vesmír žereš co ozdobu svých slov

Dnes všechny hvězdy
zapadly
za mraky.

Příliš

Když na pozadí dojmu truchlivosti
vystupuje světlá kontura rovnováhy
nepřidávej do kroku...

Mohl by jsi ji dost snadno přehlédnout
a poplést si směr.